KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 30.6.2017 r.
COM(2017) 355 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

na temat przeglądu wdrożenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 122/2009 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010 z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE

{SWD(2017) 252 final}
{SWD(2017) 253 final}

1. Cel sprawozdania

EMAS i oznakowanie ekologiczne UE to elementy ram polityki UE na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji. Oznakowanie ekologiczne UE powstało w 1992 r., a EMAS w 1995 r. Wznowienie obu oznakowań miało miejsce w 2008 r. w ramach komunikatu dotyczącego planu działania na rzecz zrównoważonej konsumpcji i produkcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej (plan działania w dziedzinie zrównoważonej konsumpcji i produkcji)[1]. Celem oznakowania ekologicznego UE jest: „[...] promocja produktów o ograniczonym poziomie wpływu na środowisko w ciągu całego cyklu życia oraz dostarczanie konsumentom dokładnych, rzetelnych, opartych na naukowych kryteriach informacji na temat wpływu produktów na środowisko"; celem EMAS jest „[...] wspieranie ciągłej poprawy poziomu ekologiczności organizacji poprzez stworzenie i wdrażanie przez organizacje systemów zarządzania środowiskowego, systematyczną i obiektywną okresową ocenę działania takich systemów, dostarczanie informacji o ekologiczności, prowadzenie otwartego dialogu ze społeczeństwem i innymi zainteresowanymi stronami oraz aktywne zaangażowanie pracowników organizacji i właściwe szkolenia.".

Art. 14 rozporządzenia (WE) nr 66/2010 w sprawie oznakowania ekologicznego UE [2] (rozporządzenie w sprawie oznakowania ekologicznego UE) nakłada na Komisję obowiązek przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania z wdrażania programu oznakowania ekologicznego UE, a także określenia ewentualnych elementów programu wymagających zmiany.

Art. 47 rozporządzenia (WE) nr 1221/2009 w sprawie dobrowolnego udziału organizacji w systemie ekozarządzania i audytu we Wspólnocie (EMAS) [3] (rozporządzenie EMAS) nakłada na Komisję obowiązek przedłożenia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania zawierającego informacje na temat działań i środków wprowadzonych na podstawie rozdziału VIII oraz informacje otrzymane od państw członkowskich zgodnie z art. 41. Art. 50 rozporządzenia zobowiązuje Komisję do dokonania przeglądu EMAS w świetle doświadczenia zdobytego podczas jego stosowania oraz zmian na poziomie międzynarodowym. Bierze się w nim pod uwagę sprawozdania przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z art. 47.

Niniejsze sprawozdanie Komisji i jego załączniki są dopełnieniem powyższych zobowiązań. Zawierają one również wnioski z kontroli sprawności przepisów przeprowadzonej w ramach programu sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT [4]) Komisji Europejskiej. Celem kontroli sprawności w ramach programu REFIT jest zrozumienie, w jaki sposób rozporządzenia przynoszą zamierzone korzyści – obywatelom, przedsiębiorstwom i społeczeństwu.

EMAS oraz oznakowanie ekologiczne UE to integralne elementy ram polityki produktowej przedstawionej w komunikacie z 2008 r. dotyczącym planu działania na rzecz zrównoważonej

[1] COM (2008) 397
[2] Rozporządzenie (WE) 66/2010
[3] Rozporządzenie (WE) 1221/2009
[4] COM(2012) 746

konsumpcji i produkcji oraz zrównoważonej polityki przemysłowej[5]. W międzyczasie w 7. unijnym programie działań w zakresie środowiska[6] wskazano na potrzebę ram politycznych, które będą odpowiednim sygnałem dla producentów i konsumentów, skłaniając ich do oszczędzania zasobów i wspierania gospodarki o obiegu zamkniętym; z kolei w komunikacie w sprawie planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym[7] wskazano na potrzebę wsparcia wysiłków w zakresie produkcji i konsumpcji, aby umożliwić przejście na gospodarkę o obiegu zamkniętym – elementem tych działań ma być lepsze wykorzystanie systemu EMAS i oznakowania ekologicznego UE. Równocześnie rozporządzenia są ważnym elementem realizacji programu ONZ do roku 2030 i jego 17 celów zrównoważonego rozwoju, a w szczególności celu 12. przewidującego propagowanie zrównoważonych wzorców konsumpcji i produkcji.

EMAS i oznakowanie ekologiczne przyczyniają się do realizacji nie tylko celów środowiskowych, lecz również celów gospodarczych. Przykładowo przedsiębiorstwa, w tym MŚP, uczestniczące w systemie EMAS mogą poprawić swoją konkurencyjność i wyniki finansowe przez bardziej efektywne gospodarowanie zasobami. Jeżeli EMAS i oznakowanie ekologiczne będą powszechnie stosowane i właściwie wdrożone, mogą one stać się prawdziwym czynnikiem innowacji i zmiany rynkowej.

W niniejszym sprawozdaniu ocenia się funkcjonowanie systemu EMAS i oznakowania ekologicznego UE w tak rozumianym szerszym kontekście.

2. Ocena adekwatności, efektywności, skuteczności, spójności i wartości dodanej UE

W 2013 r. Komisja zobowiązała się do przeprowadzenia kontroli sprawności rozporządzeń w sprawie oznakowania ekologicznego UE i EMAS. Zgodnie z wytycznymi Komisji dotyczącymi lepszego stanowienia prawa w ramach kontroli sprawności przeanalizowano oba programy pod względem ich adekwatności, efektywności, skuteczności, spójności i wartości dodanej UE. Zwrócono również szczególną uwagę na to, w jaki sposób rozporządzenia przynoszą zamierzone korzyści – obywatelom, przedsiębiorstwom i społeczeństwu.

W ramach kontroli sprawności przeprowadzono dwa oddzielne badania oceniające[8] oraz zaangażowano zainteresowane strony między innymi poprzez otwarte konsultacje społeczne w zakresie oznakowania ekologicznego UE oraz ukierunkowane konsultacje z zainteresowanymi stronami w zakresie systemu EMAS. Konsultacje z zainteresowanymi stronami są szczególnie ważne, ponieważ kompleksowość kontroli sprawności była w pewnym stopniu ograniczona ze względu na dobrowolny charakter analizowanych programów oraz brak danych umożliwiających ilościową analizę ich skutków. Brak powszechnie przyjętej metodyki obliczania i porównywania efektywności środowiskowej

[5] COM (2008) 397
[6] Decyzja nr 1386/2013/UE
[7] COM (2015) 614
[8] Final Report Supporting the Evaluation of the Implementation of EMAS (czerwiec 2015 r.), Adelphi and S. Anna School of Advanced Studies
Project to Support the Evaluation of the Implementation of the EU Ecolabel Regulation (kwiecień 2015 r.), Ricardo Energy & Environment

organizacji i produktów oznacza również, że nie ma możliwości systematycznego porównywania produktów i organizacji uczestniczących w programach z tymi, które w nich nie uczestniczą. Ponadto w rozporządzeniach nie określono jasnych celów w zakresie korzystania z programów, dlatego nie można było ocenić ilościowo, czy programy przyniosły spodziewane rezultaty.

Niemniej jednak kontrola sprawności pozwoliła na dokonanie oceny funkcjonowania i skuteczności programów i pozwoliła wyciągnąć wnioski na temat tego, co działa dobrze, a co źle.

Najważniejsze wnioski, ustalone i przeanalizowane w ramach procedur kontroli sprawności, na temat tego, w jaki sposób rozporządzenia spełniają swoje cele, są następujące:

- przyczynianie się do zmniejszenia oddziaływania środowiskowego konsumpcji i produkcji *(cel ogólny)*
- przyczynianie się do promowania ciągłej poprawy efektywności środowiskowej organizacji i promowania produktów o ograniczonym oddziaływaniu na środowisko (*cele szczegółowe*) poprzez kryteria oznakowania ekologicznego UE oraz ulepszenia środowiskowe wprowadzane w organizacjach EMAS *(cel operacyjny)*

Realizacja tego celu jest jednak:

- znacznie ograniczona w związku z niskim upowszechnieniem systemu EMAS i oznakowania ekologicznego UE przez producentów i organizacje *(cel operacyjny)* w dużym stopniu ze względu na niską świadomość zewnętrznych podmiotów (partnerów biznesowych, konsumentów, ale również organów publicznych) na temat programów, co z kolei prowadzi do małych korzyści rynkowych i administracyjnych/regulacyjnych wynikających z uczestnictwa, a także ze względu na kryteria uczestnictwa, które w niektórych przypadkach mogą być trudne do spełnienia przez przemysł UE;
- ograniczona wobec ogólnego wymiaru wyzwań w zakresie zmniejszania łącznego negatywnego wpływu konsumpcji i produkcji na środowisko.

Pomimo tych ograniczeń rozporządzenia pozostają **adekwatnym** elementem pakietu reakcji politycznej UE na coraz większe potrzeby zmian w modelach konsumpcji i produkcji, co odzwierciedlono w obecnych strategicznych celach politycznych, w tym w strategii Europa 2020[9], planie działania na rzecz zasobooszczędnej Europy[10], 7. programie działań w zakresie środowiska[11] oraz w planie działań UE na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym[12]. EMAS i oznakowanie ekologiczne UE (wraz z ekologicznymi zamówieniami publicznymi) to wyjątkowe instrumenty wśród narzędzi politycznych UE – mają one wpływ na środowisko w całym cyklu życia produktów, również w zakresie skutków konsumpcji europejskiej w krajach spoza UE, gdzie często wytwarza się produkty i materiały importowane do UE.

[9] COM(2010)2020 final
[10] COM(2011)571 final
[11] DECYZJA nr 1386/2013/UE
[12] COM(2015)614 final

W przypadku EMAS pojawia się również pytanie na temat jego znaczenia w przyszłości – w normie ISO 14001, zmienionej w 2015 r., przyjmuje się coraz więcej jego głównych elementów, ale jeszcze nie wszystkie.

Rozporządzenia są **częściowo skuteczne**, ponieważ zapewniają one:

- poprawę efektywności środowiskowej produktów z oznakowaniem ekologicznym UE. Nie można jednak zweryfikować ilościowego kryterium doskonałości środowiskowej (najlepsze 10-20 % produktów na rynku pod względem efektywności środowiskowej) ze względu na brak ustalonej metody porównania oraz brak szczegółowych danych. W niektórych przypadkach, gdy okres ważności kryteriów oznakowania ekologicznego UE jest przedłużany bez wnikliwej analizy zmian sytuacji na rynku, może się również okazać, że oznakowanie ekologiczne UE przestało odpowiadać doskonałości środowiskowej;
- poprawę efektywności środowiskowej w zakresie większości najważniejszych wskaźników organizacji z certyfikatem EMAS (energia, woda, emisje CO_2). Jeśli chodzi o najważniejsze wskaźniki w dziedzinie odpadów i materiałów, obraz jest mieszany: ponad 75 % przedsiębiorstw zarejestrowanych w EMAS z jednej strony osiąga pozytywne wyniki w zakresie odpadów i materiałów, jednak z drugiej strony notowane są negatywne średnie wyniki obliczane na podstawie próby zgłoszeń najważniejszych wskaźników. Z badań wynika, że EMAS ogólnie rzecz biorąc przynosi lepsze wyniki w zakresie efektywności środowiskowej w porównaniu z normą ISO 14001[13].

Niemniej jednak ogólna skuteczność instrumentów pozostaje ograniczona ze względu na małe upowszechnienie:

- Poziom upowszechnienia systemu EMAS i oznakowania ekologicznego UE nie jest wystarczający, aby możliwe było osiągnięcie istotnych zmian w ogólnych modelach konsumpcji i produkcji i związanych z tym istotnych korzyści środowiskowych – nadal o uczestnictwie w programach decydują same przedsiębiorstwa i organizacje. Powyższe ograniczenia obu rozporządzeń mogą być związane z brakiem świadomości i uznania na rynku; braku uznania w ramach polityki publicznej; oraz kosztów zapewnienia zgodności z przepisami i weryfikacji.

  W przypadku oznakowania ekologicznego UE ograniczenia wynikają z: braku działań promocyjnych na wszystkich szczeblach, w tym Komisji, państw członkowskich i (dobrowolnie) przedsiębiorstw; dużej liczby i surowości wymogów w zakresie spełniania kryteriów; trudności związanych z przestrzeganiem art. 6 ust. 6, w którym zakazuje się stosowania substancji niebezpiecznych. Występują również znaczne różnice pod względem upowszechnienia dla różnych rodzajów produktów – w przypadku szeregu grup produktów oznakowanie nie jest używane (lub bardzo rzadko), co świadczy z jednej strony o barierach dla niektórych szczególnych grup produktów, a z drugiej strony o braku strategicznego podejścia podczas wyboru, w odniesieniu do których grup należy opracować lub zmienić kryteria.

[13] Remas Study (2006), *Linking environmental management and performance* and Testa et al. (2014) *EMAS and ISO 14001: the differences in effectively improving environmental performance*. W: Journal of Cleaner Production 68:1, s. 165-173.

W przypadku systemu EMAS dodatkowe bariery to: brak integracji z polityką publiczną w formie zachęt i zwolnień z innych wymogów regulacyjnych („zwolnienia regulacyjne”); brak działań promocyjnych, na wszystkich szczeblach; istnienie uznanego na całym świecie i mniej wymagającego (pod względem sprawozdawczości i walidacji) systemu zarządzania środowiskowego (norma ISO 14001), który jest liderem rynku.

Skuteczność obu programów jest różna w różnych państwach członkowskich – w niektórych brak jest uczestników lub jest ich bardzo mało, podczas gdy inne osiągają dobre rezultaty – w Niemczech i w Hiszpanii zarejestrowano odpowiednio 1882 i 1289 obiektów EMAS, a licencji oznakowania ekologicznego UE zarejestrowano 555 we Francji i 359 we Włoszech. Różnice te można wyjaśnić głównie poziomem środków zainwestowanych przez państwa członkowskie; zależą one również od tego, czy podejmowane są inicjatywy służące włączeniu omawianych instrumentów do szerszego zestawu środków polityki ochrony środowiska. Przykładowo powiązanie systemu EMAS z przepisami dotyczącymi kontroli środowiskowych mogłoby stanowić zachętę do przyjęcia EMAS i uzyskania „zwolnienia regulacyjnego”[14]; podobnie zachętą do stosowania oznakowania ekologicznego mogłoby być powiązanie go z ekologicznymi zamówieniami publicznymi.

Na podstawie ograniczonych obecnie danych na temat kosztów i korzyści trudno jest odpowiedzieć na pytanie dotyczące **efektywności**. Istnieją pewne dowody łączące przeprowadzone inwestycje (koszty) i osiągnięte wyniki; ponadto koszty funkcjonowania programu są zasadniczo względnie niskie.

- Szacunkowo średni roczny koszt zarządzania dla Komisji Europejskiej (bez uwzględnienia kosztu personelu) wynosi 500 000 EUR w przypadku EMAS i 1 100 000 EUR w przypadku oznakowania ekologicznego UE. Koszty te obejmują system składający się z 33 grup produktów, 2 000 licencji i 44 000 produktów w przypadku oznakowania ekologicznego UE oraz 4 000 organizacji i 7 500 obiektów w przypadku EMAS.

- Znaczne różnice we wdrażaniu programów na poziomie państw członkowskich świadczą o różnych ocenach stosunku kosztów do korzyści. Ze względu na ich dobrowolny charakter, nie można uznać, że programy nakładają nieproporcjonalne obciążenia na państwa członkowskie lub na przedsiębiorstwa i organizacje – inwestują one w udział w programie tylko w takim zakresie, w jakim uważają to za korzystne. Niemniej jednak niski poziom inwestycji prowadzi również do ograniczonego upowszechnienia i ograniczonych skutków.

- W przypadku niektórych organizacji zarejestrowanych w EMAS – zwłaszcza tych zajmujących się produkcją energii – środki efektywności energetycznej mogą skutkować znacznymi oszczędnościami (zgodnie z badaniem oceniającym kwota oszczędności wynosi około 1,3 mld EUR dla wszystkich organizacji zarejestrowanych w EMAS w ciągu dwóch lat).

Efektywność jest jednak obniżona:

[14] Przez zwolnienia regulacyjne rozumie się zmniejszenie obciążeń regulacyjnych lub administracyjnych (takich jak częstotliwość kontroli środowiskowych, przyspieszone procedury, niższe opłaty lub podatki itp.) wynikające z korzystania z programu EMAS.

- jeżeli koszty przestrzegania przepisów i weryfikacji dla poszczególnych przedsiębiorstw i organizacji przewyższają korzyści; zmniejsza to wartość dla producentów i organizacji i zniechęca ich do udziału w programach. Dotyczy to zwłaszcza małych podmiotów. Słabe upowszechnienie systemu EMAS w porównaniu z normą ISO 14001 jest również dowodem, że organizacje inaczej postrzegają stosunek kosztów do korzyści w tych dwóch programach;

- jeżeli w danej grupie produktów poziom upowszechnienia jest zerowy lub bardzo niski. W szeregu grup produktów poziom upowszechnienia oznakowania ekologicznego UE jest zerowy albo bardzo niski, co świadczy o tym, że rynek jest niedojrzały lub obciążenie administracyjne i koszty weryfikacji w związku z przestrzeganiem kryteriów mogą być zbyt wysokie lub stanowią barierę dla uczestnictwa.

Oba programy uważa się za **zasadniczo spójne** i uzupełniające się z innymi istotnymi obszarami polityki UE z zakresu zrównoważonej konsumpcji i produkcji. Jednakże w ocenie zwrócono uwagę na kwestie dotyczące potrzeby:

- dalszej analizy synergii z obszarami polityki UE, w których można by lepiej wykorzystywać możliwości związane z oznakowaniem ekologicznym UE lub systemem EMAS; dotyczy to m.in. planu działania dotyczącego gospodarki o obiegu zamkniętym, dyrektywy w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych, dyrektywy w sprawie zamówień publicznych oraz dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych.

Jeśli chodzi o spójność między dwoma programami, z oceny wynika, że uzupełniają się one wzajemnie i skierowane są do różnych grup docelowych, choć istnieją też obszary nakładania się wymogów programów EMAS i oznakowania ekologicznego UE, na przykład w niektórych konkretnych sektorach usług takich jak turystyka i usługi kempingowe. W tym przypadku należy zadbać o to, aby sytuacja była jasna dla konsumentów, którzy mogą podejmować decyzje na podstawie obu programów.

Wartość dodana UE programów jest nierówna. Rozporządzenia **zapewniają wartość dodaną UE w stopniu ograniczonym ze względu na dobrowolny charakter programów**. Wartość dodana jest zapewniona dzięki ramom zharmonizowanych przepisów i procedur na całym rynku wewnętrznym, co jest gwarancją wiarygodności i przejrzystości oświadczeń na temat ekologiczności i może przyczynić się do wsparcia handlu wewnątrz UE. Ramy te są źródłem informacji o efektywności środowiskowej produktów i organizacji oraz dają możliwości uwzględnienia i usprawnienia tych kwestii w innych politykach UE. W ten sposób ramy stanowią wsparcie dla producentów i organizacji, którzy chcą wyjść poza obowiązkowe środki; dotyczy to zwłaszcza MŚP, które nie dysponują środkami na tworzenie własnych systemów.

Pełna ocena ilościowa kosztów i korzyści nie była możliwa. Narzędzia funkcjonują jednak w kontekście ogólnego wsparcia publicznego na rzecz zrównoważonej produkcji i konsumpcji: 77 % mieszkańców UE odpowiedziało w badaniu Eurobarometr, że są gotowi zapłacić więcej za produkty przyjazne dla środowiska, jeśli uznają, że można zaufać ich oznaczeniom. Odpowiedzi udzielone w ramach konsultacji społecznych na temat tych narzędzi pochodziły zazwyczaj od osób, które aktywnie zajmują się tymi narzędziami, były one jednak na ogół pozytywne. Przykładowo 79 % podmiotów zainteresowanych oznakowaniem ekologicznym UE uznało, że oznakowanie to jest cennym narzędziem

upowszechniania produktów ekologicznych i swobodnego obrotu nimi w całej Europie; 95 % chciałoby utrzymać program – w obecnym kształcie lub ze zmianami. Równocześnie 70 % uczestniczących w badaniu organizacji EMAS uznało, że w ich przypadku poprawie lub znaczniej poprawie uległy efektywność energetyczna, zużycie materiałów, zużycie wody i wytwarzanie odpadów.

Poziom upowszechnienia systemu EMAS jest znacznie niższy w porównaniu z normą ISO 14001. Z oceny wynika jednak, że przedsiębiorstwa zarejestrowane w EMAS osiągają jednakowe lub lepsze wyniki w zakresie efektywności środowiskowej w porównaniu z organizacjami przestrzegającymi normy ISO 14001; szczególne wymogi EMAS, takie jak przejrzysta sprawozdawczość i kontrola przez organy publiczne (które nie są wymagane w ISO 14001), zwiększają wiarygodność oraz zapewniają lepszy potencjał integracji z innymi środkami polityki ochrony środowiska. Potencjał ten potwierdzają dotychczasowe doświadczenia w wielu państwach członkowskich UE, które czynnie korzystają z tej możliwości.

Jednakże **z uwagi na fakt, że programy nie osiągnęły dużego upowszechnienia w całej Europie, trudno jest wykazać pełną wartość dodaną UE**, która wykraczałaby poza poprawę parametrów środowiskowych produktów, usług i organizacji, które w tych programach uczestniczą. W szczególności wpływ systemu EMAS jest mniejszy z powodu konkurencji z normą ISO 14001, która jest powszechnie bardziej uznaną alternatywą dla EMAS. Niemniej jednak interakcja pomiędzy tymi dwoma systemami jest konstruktywna i EMAS stał się inspiracją dla nowych i ulepszonych zasad w ramach ISO 14001, dzięki czemu systemy są sobie bliższe, choć nadal utrzymują się między nimi znaczne różnice. W przeciwieństwie do ISO 14001 system EMAS zapewnia platformę regulacji i sprawozdawczości, dzięki której efektywność środowiskowa organizacji jest przejrzysta dla opinii publicznej i organów publicznych. Platforma ta ułatwia organom publicznym uznawanie organizacji osiągających najlepsze wyniki i opracowywanie środków wspierających; przyczynia się ona również do zmniejszenia obciążeń administracyjnych. Wynika to z faktu, że w przeciwieństwie do ISO, organy i inne osoby trzecie mają do niej dostęp i muszą potwierdzić informacje na temat efektywności środowiskowej i zgodności z przepisami, co zapewnia wystarczającą gwarancję do przyznania zwolnień z innych obciążeń regulacyjnych.

3. Wnioski

Systemy oznakowania ekologicznego UE i EMAS są częścią większego pakietu instrumentów polityki produktowej, które przyczyniają się do rozwoju gospodarki o obiegu zamkniętym. W ramach „kontroli sprawności” (badanie oceniające i konsultacje z zainteresowanymi stronami) potwierdzono użyteczność programów (nawet jeśli w ograniczonym zakresie) jako dobrowolnych instrumentów dla przedsiębiorstw, ułatwiających przejście do gospodarki o obiegu zamkniętym oraz przekazywanie konsumentom i przedsiębiorcom informacji o efektywności środowiskowej produktów i organizacji.

Wyniki kontroli sprawności świadczą o tym, że korzystanie z programów mogłoby być bardziej powszechne i skuteczniejsze. Wskazano w niej na wyraźne ograniczenia obu

instrumentów związane z ich dobrowolnym charakterem, niskim poziomem upowszechnienia w przypadku niektórych grup produktów oraz brakiem wiedzy na ich temat. Istnieje potrzeba bardziej ukierunkowanego podejścia w celu maksymalizacji namacalnych skutków.

Komisja będzie zatem ulepszać funkcjonalność programu na podstawie **rozporządzenia w sprawie oznakowania ekologicznego UE** i ukierunkowywać go na osiąganie większych, skumulowanych skutków, podejmując następujące działania:

- opracowanie bardziej strategicznego podejścia do oznakowania ekologicznego UE, które obejmowałoby:
  - definicję grup produktów, w tym uproszczone kryteria wyboru produktów oraz rezygnacji z kryteriów dla grup produktów, ich zmiany bądź przedłużenia obowiązywania, zależnie od poziomu upowszechnienia obowiązujących w danym momencie kryteriów. Bardziej ukierunkowane podejście oznacza również powiązanie ze sobą pokrewnych grup produktów (np. różnych produktów w sektorze papieru o dużym potencjale, takich jak papier gazetowy i bibułka);
  - rezygnację z następujących grup produktów: toalety spłukiwane i pisuary, armatura sanitarna i urządzenia do przetwarzania obrazu, ponieważ grupy te charakteryzują się niskim poziomem upowszechnienia programu;
  - określenie szczegółowych założeń operacyjnych, celów i odpowiednich zadań w zakresie monitorowania;
  - strategię komunikacji ukierunkowaną zarówno na producentów, jak i konsumentów, z identyfikacją grup docelowych i podziałem odpowiedzialności za działania promocyjne we współpracy z państwami członkowskimi, przedstawicielami przemysłu i odpowiednich podmiotów opiniotwórczych, zgodnie z dziesięcioma priorytetami programu na rzecz wzrostu i zatrudnienia;

- analizę możliwości zmniejszenia kosztów administracyjnych i kosztów kontroli, uproszczenie procesu konsultacji i wypracowanie praktycznego sposobu wdrażania art. 6 ust. 6 i 7;

- możliwości i najlepsze praktyki w zakresie zwiększenia roli oznakowania ekologicznego UE w zamówieniach publicznych, jak również we wzorcu doskonałości środowiskowej;

- przeprowadzenie badań przygotowawczych w zakresie grup produktów, wspólnie dla inicjatyw ekologicznych zamówień publicznych, ekoprojektu, etykietowania energetycznego i oznakowania ekologicznego. Przyniesie to oszczędności kosztów i pozwoli zapobiec niespójnościom w badaniach zlecanych dla różnych narzędzi przez różne dyrekcje generalne;

- poprawę spójności i integracji oznakowania ekologicznego UE i istniejących oznakowań krajowych/regionalnych.

Jeżeli chodzi o **rozporządzenie w sprawie EMAS** oraz niejednoznaczne wyniki kontroli sprawności, decydującym czynnikiem kontynuacji programu będzie zaangażowanie i wsparcie państw członkowskich. W związku z tym w 2017 r. Komisja zwróci się do państw członkowskim o potwierdzenie zaangażowania, jeśli chodzi o:

1) kontynuację programu oraz
2) realizację środków wspierających upowszechnienie programu.

W zależności od wsparcia ze strony państw członkowskich Komisja opracuje działania poprawiające wartość dodaną programu:

- stworzenie, we współpracy z państwami członkowskimi, nowych możliwości wykorzystania systemu EMAS jako narzędzia zmniejszenia obciążeń administracyjnych przez stosowanie zwolnień regulacyjnych. Potencjał zmniejszenia obciążenia administracyjnego przez zastosowanie zwolnień regulacyjnych jest duży i był nierównomiernie wykorzystywany w poszczególnych państwach członkowskich;
- korzystanie z poświadczonych kryteriów i przejrzystości w efektywności środowiskowej, które są wymagane w systemie EMAS, w celu poprawy wdrażania polityki w dziedzinie ochrony środowiska w zakresie energii, emisji, różnorodności biologicznej oraz gospodarowania wodą i odpadami;
- analiza, w jaki sposób wdrażanie systemu EMAS może być lepiej uwzględniane we wdrażaniu planu działań ekologicznych dla MŚP[15];
- określenie jasnej strategii komunikacji, w tym identyfikacja grup docelowych i podział odpowiedzialności za działania promocyjne we współpracy z państwami członkowskimi, przedstawicielami przemysłu i odpowiednich podmiotów opiniotwórczych, zgodnie z dziesięcioma priorytetami programu na rzecz wzrostu i zatrudnienia;
- promocja wśród europejskich przedsiębiorstw, z naciskiem na osiąganie najlepszych wyników i przewagę konkurencyjną, we współpracy z państwami członkowskimi, w ramach której EMAS ma być postrzegany jako prestiżowy system zarządzania środowiskowego;
- uwzględnienie zmian wprowadzonych w normie ISO 14001 w 2015 r. oraz wzajemnych zależności między zmienioną normą a systemem EMAS;
- upowszechnianie środków wdrożonych przez państwa członkowskie, które osiągnęły dużą liczbę rejestracji w systemie EMAS, i uznanych za dobre praktyki;

[15] COM (2014) 440

- zapewnienie skutecznych kanałów sprawozdawczości między organizacjami a organami publicznymi, tak aby efektywność środowiskowa i przestrzeganie przepisów, potwierdzone w systemie EMAS, mogły ułatwiać realizację innych strategii politycznych w dziedzinie środowiska.